



# 67 ปี

28 เมษายน วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

## ข่าวประชาสัมพันธ์

### มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000

ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

จากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที 14 เดือนธันวาคม พ.ศ.2559 หน้า 4

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>



## สานงานหัตถศิลป์ บัณฑิตรุ่นใหม่

หลังจากผ่านกระบวนการคิดเสริมทักษะชีวิตกับกิจกรรมต่างๆ จนสิ้นสุดโครงการไปเมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา กับโครงการบัณฑิตอะบิลิตีปี 3 “สืบสานงานหัตถศิลป์” น้อมนำพระราชกรณียกิจ ปลูกพลังเยาวชนคิดสร้างสรรค์ กลายเป็นประสบการณ์ล้ำค่าที่ผู้ร่วมโครงการจากแต่ละสถาบันจะสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป โดยในปีนี้ โครงการเลือกแนวคิด “สืบสานงานหัตถศิลป์ เทิดพระเกียรติมหาราชินี 84 พรรษา” ขึ้นมาเป็นหัวข้อหลักในการนำเสนอ เนื่องในวโรกาสเสด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรม-

ราชินีนาถ ทรงเจริญพระชนมพรรษา 84 พรรษา ซึ่งทรงมีพระกรณียกิจสำคัญ ในการนำความรู้มาร่วมสร้างประโยชน์ ส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้แก่สังคมไทย ผ่านโครงการ “มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ” อีกทั้งเพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษา และเยาวชนได้นำแนวคิดดังกล่าว มาประยุกต์ใช้ร่วมกับพลังความคิดสร้างสรรค์ ดำเนินโครงการพัฒนา สร้างรายได้ สร้างอาชีพให้แก่ชุมชน แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของศิลปหัตถกรรมที่มบ้านไทย และเผยแพร่

สู่สาธารณะ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการทำความดีให้แก่ผู้เยาว์ด้วยบรรยากาศในการบันทึกเทปบทสรุปของรายการที่ นาวาสถิติโอแอสถายน์เต็มไปด้วยความศรัทธา ซึ่งนักศึกษาที่ผ่านเข้ารอบสุดท้ายทั้ง 5 สถาบัน ได้แก่ **วิทยาลัยชุมชนโสธร, วิทยาลัยชุมชนตราด, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัยสยาม และมหาวิทยาลัยพะเยา** ต่างเตรียมตัวมาเพื่อพิสูจน์ฝีมือต่อคณะกรรมการ ซึ่งประกอบไปด้วย **กุลรัศมี ปัทมสูตร** ผู้จัดการฝ่ายบริการองค์ความรู้ ศูนย์ศิลปาชีพระหว่างประเทศ, **ผศ.เวียงวิทย์ บรรจงรัตน์** ที่ประจําอธิการบดีแห่งประเทศไทย และ **จำเริญ ยุติธรรมสกุล** ที่ปรึกษามูลนิธิพิทักษ์หลวงพระบาง สืบสานแนวพระราชดำริรักษาการเลขาธิการมูลนิธิธรรมาภิบาล



แต่ละทีมก็พยายามนำสิ่งที่ตัวเอง  
ได้เรียนรู้ และต่อยอดมาบอกเล่าให้  
กรรมการแต่ละคนฟังอย่างตั้งใจ ยิ่งทำให้  
บรรยากาศของงานเข้มข้นขึ้นไปอีก

**ศ.นพ.เกษม วัฒนชัย** องคมนตรี  
ในฐานะประธานในพิธีมอบโอวาทแก่นัก  
นิสิตนักศึกษาเข้าร่วมโครงการโดยได้นำ  
หลักคิดตามแนวพระราชดำริสมัชชา  
จิตตอ ซึ่ง นพ.เกษม ได้ยกพระราชดำริส  
ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ  
สยามบรมราชกุมารีทรงมีรับสั่งว่า  
พระบาทสมเด็จพระปรมิหรมหาภูมิพล  
อดุลยเดช ทรงมีหน้าที่อยู่ 2 ประเภท คือ  
หน้าที่ส่วนพระองค์ในฐานะเป็นพระมหากษัตริย์  
และหน้าที่ในการเป็นพลเมืองดี  
คือ เห็นอะไรที่จะทำเพื่อบ้านเมืองได้ก็  
ต้องทำ

“พระบาทสมเด็จพระปรมิหรม  
มหาภูมิพลอดุลยเดช จึงรับสั่งเมื่อ  
50 กว่าปีที่แล้วว่า อาจารย์มหาวิทยาลัย  
ท่านต้องอบรมลูกศิษย์ของท่าน 5  
เรื่องนะ คือ ต้องอบรมลูกหลานเรา  
อบรมลูกศิษย์เราให้มีศีลธรรมคุณธรรม  
จริยธรรม วัฒนธรรม สำนักในหน้าที่  
และฝึกให้เค้าเป็นพลเมืองดี การฝึกให้  
เป็นพลเมืองดีคือ สอนเขาตั้งแต่เด็ก  
เลยว่า ลูกหรือลูกศิษย์เห็นอะไร  
ที่จะเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองได้  
เขาต้องทำ”

“ผมคิดว่าที่สำคัญคือ เราจะ  
ต้องสร้างรากแก้วให้กับนิสิต  
นักศึกษาของเรา ขอให้ประสบการณ์  
ที่ไปอยู่กับชาวบ้านนี้เป็นเพียง  
พาหนะที่จะทำให้ท่านเห็นถึงเรื่อง  
ศีลธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม  
สำนึกรับผิดชอบในหน้าที่ และสุดท้าย  
คือปลูกฝังให้ตัวเองเป็นพลเมืองดี  
แล้วผมเชื่อว่าท่านจะ นิสิตนักศึกษาเอง  
ก็ได้ ชุมชนเองก็ได้ แล้วประเทศชาติ  
ก็จะได้”

ในมุมมองของผู้เข้าโครงการทุกคนเอง  
แม้จะเป็นรอบตัดลิ้นแล้วแต่หลายคน  
ก็รู้สึกไม่ต่างกันว่า ผลการแข่งขันนั้น  
ไม่เท่ากับประสบการณ์ที่ได้รับ



**กรวิช กาติบ** ผู้เข้าร่วมโครงการจาก  
มหาวิทยาลัยพะเยา เล่าว่า รู้สึกดีใจที่  
เขาและเพื่อนๆ ร่วมทีมสามารถฝ่าฟัน  
อุปสรรค ผ่านมาจนถึงวันนี้ได้ หลายครั้ง  
ที่รู้สึกว่าการทำงานนั้นยาก แต่ที่สุดแล้ว  
ความร่วมมือ ร่วมคิด ร่วมทำ ได้แลกเปลี่ยน  
เรียนรู้ระหว่างทีมงาน ชาวบ้าน คนดูแล  
ก็ทำให้ปัญหาทุกอย่างถูกคลี่คลายลง  
ไปได้ในที่สุด ถือเป็นประสบการณ์นอก  
ห้องเรียนที่สำคัญ และทำให้พวกเขาว่า  
ในสังคมนี้ยังมีอะไรดีๆ ให้ออกมาเรียนรู้  
ต่อยอด และบอกต่ออีกมากมาย

“จริงๆ มันทำให้เห็นเลยว่า งานฝีมือ  
หรืองานเชิงช่างในแต่ละชุมชนที่เลือกเห็น  
มานั้น ไม่ใช่แค่ชิ้นงานฝีมือที่ทำได้ทั่วไป  
แต่มันยังรวมเอามรดกทางวัฒนธรรม  
ของแต่ละพื้นที่เอาไว้ ซึ่งถ้าเรามองลงไป  
อย่างลึกซึ้งแล้ว ก็จะเป็นว่า มันเป็น  
การสื่อสาร และสืบสานจากรุ่นสู่รุ่น  
ตรงนี้ก็ถือเป็นเรื่องสำคัญอย่างมากใน  
การที่จะทำให้ชิ้นงาน หรือคุณค่าของงาน  
ทำนองนี้ไม่สูญหายไปตามกาลเวลา  
และเมื่อได้ช่องทางการสื่อสาร หรือ  
การถ่ายทอดความหมายที่ตรงประเด็น  
มันก็สามารถทำให้ชิ้นงานนั้นๆ สามารถ  
เป็นที่ยอมรับ และถูกเผยแพร่ออกไปใน  
ระดับนานาชาติได้”

ด้าน **สุภาพร ทองงาม** ตัวแทนจาก  
วิทยาลัยชุมชนยโสธร มองว่า การได้  
เข้าร่วมโครงการนั้นนอกจากจะได้รู้จัก  
เพื่อนใหม่ๆ ต่างสถาบันแล้ว ยังได้เห็น

คุณค่า และความสำคัญของงานหัตถศิลป์  
ซึ่งนอกจากจะเป็นฝีมือ และภูมิปัญญา  
ที่ส่งต่อกันมาในท้องถิ่นจากรุ่นสู่รุ่นแล้ว  
ชิ้นงานเหล่านี้ยังถือเป็นมรดกทางศิลป  
วัฒนธรรมของแผ่นดินอีกด้วย ซึ่ง  
ควรรักษาและอนุรักษ์ และส่งต่อให้เป็น  
ที่รู้จักแพร่หลายให้มากขึ้น

ส่วน **วิภาดา ยิ้มละมัย** จาก  
วิทยาลัยชุมชนตราด โครงการ  
นี้สำหรับตัวเธอไม่ได้เป็นแค่  
การเปิดโลกทัศน์ด้านงาน  
ศิลปหัตถกรรมเท่านั้น หาก  
แต่ยังเป็นการเรียนรู้ชุมชน  
ที่ทำให้เห็นว่า แต่ละชุมชน  
ล้วนมีเรื่องราว และรากเหง้า

ของตนเอง ยิ่งไปกว่านั้น คุณค่าของ  
ภูมิปัญญาเหล่านั้นก็ได้ถ่ายทอดลงบน  
งานศิลป์ที่กลายเป็นสมบัติประจำท้องถิ่น  
ซึ่งนับวันจะยิ่งเพิ่มมูลค่าในตัวชิ้นงาน  
หรือตัวชุมชนเองมากขึ้นไปอีก

“ที่มันได้กับตัวเองแน่ๆ ในการมา  
เข้าโครงการครั้งนี้ก็คือ ประสบการณ์ที่  
ทำให้เรามองคุณค่าของงานหัตถศิลป์  
ชุมชน หรืองานฝีมือท้องถิ่นในแต่ละ  
พื้นที่นั้นแตกต่างกันออกไป ทำให้รู้ว่า  
จริงๆ แล้วว่าจะได้เป็นชิ้นงานแต่ละชิ้น  
มีความละเอียดละไม มีความยาก และ  
ความเฉพาะตัวในตัวเองอยู่ ซึ่งพวกเรา  
ก็พยายามกันอย่างเต็มที่ที่จะนำเรื่องราว  
เหล่านั้นออกมาเผยแพร่ให้ออกไปสู่สังคม  
วงกว้างให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้”

ดอกผลที่จะเกิดประโยชน์กับตัว  
นักศึกษาทุกคนที่เข้าร่วมโครงการสำหรับ  
ศ.นพ.เกษมมองว่า จะเป็นประโยชน์ที่  
เชื่อมโยงไปถึงการได้ประโยชน์ของชาติ  
เพราะประชาชนในความหมายของ  
ล้นเกล้ารัชกาลที่ 9 นั้น พระองค์ทรง  
กำชับว่า ทุกคนล้วนแต่เป็นคนสำคัญ

“มหาวิทยาลัยก็ต้องมีหลักสูตรให้  
คนแก่ มีหลักสูตรให้คนที่เค้าทำงานอยู่  
แล้วก็ต้อง Sector ข้างล่างด้วย ไม่ใช่  
Sector เฉพาะข้างบน ที่เราไปเรียน  
ทั้งหมดนี้ เป็นบทเรียนชีวิตเพียงบทเล็กๆ  
เรายังต้องเรียนรู้อีกเยอะ แล้วงานของชาติ  
นี้ต้องทำอย่างนี้อีกเยอะเลย ท่านรับสั่งว่า  
อย่างนี้ การศึกษาอบรมไม่เหมือนกัน  
การศึกษาคือการให้ความรู้ อาจารย์ใน  
ฐานะผู้สอนเป็นผู้ให้ความรู้ ก็คือ เป็น  
ความรู้สากล ศาสตร์สากล เป็นส่วนของ  
กึ่งกัน การศึกษาทำให้นิสิตนักศึกษา  
กึ่งกันแข็งแรงเข้มแข็ง ออกดอกออกผล  
แล้วจะต้องแข่งกับทั่วโลกได้”

ไม่ว่าโครงการนี้แต่ละคนจะเก็บเกี่ยว  
แนวคิดในการใช้ชีวิต ตลอดจนมุมมอง  
ต่อสังคมไปแบบไหนก็ตาม แต่อย่างน้อย  
ที่สุด คุณค่าของงานศิลปหัตถกรรมที่  
ผ่านตัวหูผ่านตาพวกเขา จะกลายเป็น  
เครื่องย้ำเตือนถึงมรดกทางวัฒนธรรม  
งานฝีมือภูมิปัญญาท้องถิ่นที่จะคงอยู่  
คู่กับแผ่นดินไทยสืบเนื่องไปตราบนาน  
เท่านาน